
Dr. Vilko Novak

je v povojni slovenski etnologiji s svojim znanstvenoraziskovalnim delom posegel skoraj na vsa področja stroke, v njeno zgodovino, materialno, družbeno in duhovno kulturo, v metodična in splošna vprašanja.

Začetek etnološkega strokovnega dela pomenijo prikazi materialne in družbene kulture, nadaljevanje pa sistematično raziskovanje posameznih področij materialne kulture ali pregledi za vso Slovenijo. Sintetična prikaza s tega področja sta Živinoreja (v: *Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev*) in *Über die Milchwirtschaft bei den Völkern Jugoslaviens* (v: *Viehwirtschaft und Hirtenkultur*).

Obravnaval je strukturo slovenske ljudske kulture glede na izvir kulturnih sestavin in tipološko razširjenost po območjih. Na podlagi obsežnega in podrobnega poznavanja slovenske ljudske kulture je nastal priročnik *Slovenska ljudska kultura*, kakršnega drugi jugoslovanski narodi niso imeli v takem obsegu. Na področju etnološke kartografije je sestavil slovenske vprašalnice in dolgo let organiziral delo za *Etnološki atlas v Sloveniji*.

Sestavil je več zgodovinskih pregledov o stroki, obsežen del razprav pa je bil namenjen prikazom posameznih raziskovalcev na etnološkem področju (Anton Tomaž Linhart, Balthasar Hacquet, Emil Korytko, Matija Murko idr.), kar je strnil v samostojno publikacijo.

Vse delo dr. Vilka Novaka je bila vrsto let tesno povezano z vzgojo etnoloških kadrov na fakulteti, saj je s svojo široko razgledanostjo dal veliko vsakomur, ki se je poglobljal v stroko. Bil je kritičen, a tudi tolerant, dopuščal in cenil je delo vsakogar, tudi če je imel drugačen pogled na predmet in usmeritev stroke. S svojo širino pri vzgoji kadrov, z obsežnim in na različna področja segajočim delom je dal velik prispevek k razvoju stroke pri nas.